

בית משפט השלום בבאר שבע

10 פברואר 2010

ת"פ 927-09 מ.י. פרקליטות מחוז
דרום-פלילי נ' סולימאני

בפני כב' השופטת דרורה בית אור, סגן נשיא

1

מדינת ישראל – פמ"ד
ע"י המתמחה מירב כהן

המאשימה

נגד

מג'יד סולימאני
ע"י ב"כ עוה"ד יחיא סעדה – ס.צ.

הנאשם

2

3

4

גזר דין

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

1. ביום 16.7.09 הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון ובכתב אישום מתוקן, בעבירה של יציאה שלא כדין, לפי סעיף 2א. לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט) תשי"ד – 1954 (להלן: "חוק ההסתננות").
2. על פי כתב האישום הנאשם הינו אזרחי ישראלי, יליד איראן, שבבעלותו נכסים באיראן. במועד כלשהו, לפני מרץ 2006, החליט הנאשם להכנס לאיראן כדי לטפל במכירת רכושו. לשם כך נסע לתורכיה, פנה לקונסוליה האיראנית באיסטנבול והגיש שם בקשה לתעודת דרכון ותעודת זהות איראנים על מנת להכנס לאיראן.
3. במשך חודשיים ימים לא קיבל הנאשם תשובה בעניין הדרכון ויצר קשר פעם אחר פעם עם הקונסוליה האיראנית בתורכיה, לברר מצב דרכונו.
4. ביום 15.11.07 הוזמן הנאשם למשטרה והוזהר ע"י קצין משטרה, כי היציאה ללא היתר ראש הממשלה או שר הפנים אסורה. הנאשם התעלם מהאזהרה והמשיך להתקשר לקונסוליה האיראנית באיסטנבול לברר בעניין הדרכון ותעודת הזהות.
5. ביום 10.4.08 התקשר אל הנאשם פקיד איראני, אמר לו כי יוכל לקבל אישור כניסה זמני לאיראן. ביום 13.4.08 נסע הנאשם לתורכיה בכוונה להכנס לאיראן, למרות שלא קיבל היתר משר הפנים או ראש הממשלה ולמרות שהוזהר פעם נוספת ע"י נציג הרשויות בישראל שלא להכנס פעם נוספת לאיראן.

בית משפט השלום בבאר שבע

10 פברואר 2010

ת"פ 927-09 מ.י. פרקליטות מחוז
דרום-פלילי נ' סולימאני

- 1 הנאשם הסתיר משלטונות איראן כי מטרת נסיעתו היא מכירת רכושו וטען כי ברצונו
2 לבקר קרובי משפחה, ובאמצעות אישור הכניסה שניתן לו, נכנס לאיראן לאחר ששילם
3 שוחד לקבלת תעודת הזהות האיראנית והחל לטפל במכירת רכושו.
4
- 5 הנאשם שהה באיראן חודש ימים וזומן לחקירה בשירות המודיעין האיראני. הוא נחקר
6 פעמיים ונשאל, בין היתר, שאלות על צה"ל ועל ישראל. הנאשם חזר לישראל ביום
7 23.7.08.
8
- 9 במעשיו אלו, יצא הנאשם שלא כדין מישראל לאיראן ונכנס לאיראן, שלא כדין, תוך שהוא
10 מעמיד עצמו בסיכון כי יופעל עליו לחץ לפעול נגד בטחון המדינה או שיעצר ומדינת ישראל
11 תצטרך לפעול לשחרורו.
12
- 13 כאמור הודה הנאשם בהזדמנות הראשונה במסגרת הסדר טיעון והורשע. הנאשם נשלח
14 לשירות המבחן לקבלת תסקיר. שירות המבחן, התבקש, להתייחס בתסקיר לבקשת
15 הנאשם לבטל את הרשעתו בדין.
16
- 17 לנאשם אין עבר פלילי. 10.
18
- 19 *תסקיר שירות המבחן:*
- 20 הנאשם בן 48, נשוי ואב ל – 3 ילדים, עובד כטכנאי אלקטרוניקה. לנאשם אח בן 45, רווק,
21 שמתגורר באיראן. הנאשם סיפר לשירות המבחן כי הוריו צברו באיראן נכסים בעלי ערך
22 כספי גבוה ולא עלה בידם למכרם. לדברי הנאשם, הוא עלה ארצה מטעמי ציונות ועובד כל
23 השנים כטכנאי אלקטרוניקה. ממכתבי המלצה שהוגשו ע"י מעסיקיו, לשירות המבחן,
24 הוא מתואר כעובד עם יכולת מקצועית גבוהה, בעל מוטיבציה ומהימן.
25
- 26 אשר לעבירה המיוחסת לו – הודה הנאשם בסיכון שלקח על עצמו ורואה בהגעתו לאיראן
27 שליחות להצלת אחיו והרכוש המשפחתי. בפני שירות המבחן ביטא הנאשם זעם על
28 ההחלטה להעמידו לדין וביקש להביא לידיעת בית המשפט את המצוקה הרגשית בה הוא
29 מצוי.
30

בית משפט השלום בבאר שבע

10 פברואר 2010

ת"פ 927-09 מ.י. פרקליטות מחוז
דרום-פלילי נ' סולימאני

- 1 שירות המבחן מתרשם כי העבירה מבטאה תגובה רגשית מצטברת של תסכול, קיפוח
2 וצורך בעשיית צדק וכי הנאשם פעל מתוך תחושת אחריות משפחתית. שירות המבחן
3 מתרשם שהנאשם התייחס באופן אמיתי וכן לחולשותיו ועובדה זו מפחיתה את הסיכוי
4 להישנות העבירה.
- 5
- 6 שירות המבחן ממליץ לבטל הרשעתו בדין, לאור נסיבות ביצוע העבירה והעדר עבר פלילי.
7 כמו כן ממליץ שירות המבחן על עונש של של"צ בהיקף של 100 שעות.
- 8
- 9 עמדת המאשימה .15
- 10 עמדת המאשימה הינה כי יש להשאיר את הרשעתו של הנאשם על כנה. לדבריה, מדובר
11 בעבירה חמורה ביותר, שאותה ביצע הנאשם, במיוחד נוכח העובדה שעסקינן בנאשם
12 שהוזהר מפני נסיעה לאיראן אך בחר להתעלם מהאזהרות, לקח סיכון ויצא לאיראן ובכך
13 עשה דין לעצמו תוך שהוא בז לשלטונות החוק. ב"כ המאשימה הגישה פסק דין בעניין
14 ע.פ. 237/61 אברהים אבו קמיר נ. היועץ המשפטי לממשלה שם דחה בית המשפט ערעור
15 של קטיין, שביצע את אותה עבירה כמו זו שאותה ביצע הנאשם, וציין כי העבירה
16 המיוחסת לנאשם, יש בה סיכון בטחוני.
- 17
- 18 עמדת הנאשם .16
- 19 ב"כ הנאשם ציין כי עניינו של הנאשם נופל בגדר החריגים עליהם מדברת הפסיקה, ובהם
20 יש להמנע מהרשעה. לדבריו, מדובר בעבירה שאינה נמנית על העבירות החמורות בגינן
21 לא ניתן לוותר על ההרשעה בדין. לדבריו השארת ההרשעה עלולה לפגוע בתעסוקתו של
22 הנאשם שעובד בחברת הייטק. עוד לדבריו בעניינו של הנאשם לא קיים סיכון להישנות
23 העבירה. לנאשם אין עבר פלילי והוא הודה בהזדמנות הראשונה ולקח אחריות על מעשיו.
24 הנאשם נשוי ואב לילדים.
- 25
- 26 הנאשם ביקש לאמר את דברו והביע צער על מעשיו. ביקש להתחשב בכך שאין לו עבר
27 פלילי והיותו איש שומר חוק וכי הודה מיד כשנעצר במיוחס לו.
- 28
- 29 דין:
- 30 המסגרת הנורמטיבית .18
- 31 ככלל, נאשם שהודה במיוחס לו או שאשמתו הוכחה, יורשע בדינו. ההרשעה היא תוצאה
32 מתחייבת ממהות ההליך הפלילי באמצעותה מביעה החברה את סלידתה ממעשה

בית משפט השלום בבאר שבע

10 פברואר 2010

ת"פ 927-09 מ.י. פרקליטות מחוז

דרום-פלילי נ' סולימאני

- 1 העבירה שביצע הנאשם במגמה להביא להרתעה אישית ולהרתעה כללית (ע.פ. 9262/03
2 פלוני נ. מדינת ישראל פד"י נ"ח (4) 869).
- 3
- 4 19. עם זאת נתונה לבית המשפט סמכות לפי סעיף 192א. לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח
5 משולב] התשמ"ב – 1982 ולפי סעיף 71א (ב) לחוק העונשין לבטל את ההרשעה גם לאחר
6 הכרעת הדין. הוראות אלה מאפשרות לבית המשפט מרווח של שיקול דעת לבחון את
7 נסיבותיו האישיות של הנאשם אל מול האינטרס הציבורי.
- 8
- 9 20. וכך אומרת כב' השופטת פרוקצ'ה בע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ. פלוני פד"י נ"ד (3)
10 :685
- 11 "משמתבקש בית המשפט לשיקול אימתי יחיל את הכלל המדבר בחובת הרשעה ומתי יחיל
12 את הכלל בדבר המנעות מהרשעה נדרש איזון שיקולים המעמיד את האינטרס הציבורי אל
13 מול נסיבותיו האינדבידואליות של הנאשם בראייה כוללת. נשקל מן הצד האחד הצורך
14 במיצוי של ההליך הפלילי בדרך של הרשעת העברייני כדי להשיג בכך בין היתר את גורם
15 ההרתעה והאכיפה השיוויונית של החוק. שיקול ציבורי זה פועל במשנה תוקף ככל שחומרת
16 העבירה גדולה יותר והנזקים לפרט ולציבור מביצועה גוברים.
- 17 כנגד השיקול הציבורי נשקל עניינו של הפרט הנאשם. ובמסגרת זו נבחנים נתונים שונים
18 הנוגעים אליו וביניהם – טיב העבירה אותה עבר וחומרתה, עברו הפלילי, גילו, מצב
19 בריאותו והנזק הצפוי לו מההרשעה. באשר לנאשמים בגירים במאזן השיקולים האמור
20 גובר בדרך כלל השיקול הציבורי ורק נסיבות מיוחדות חריגות ויוצאות דופן תצדקנה סטייה
21 מחובת מיצוי הדין בדרך של הרשעת העברייני וזאת לרוב כאשר עלול להיווצר יחס בלתי
22 סביר בין הנזק הצפוי מההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה והנזק הצפוי לעברייני
23 מההרשעה".
- 24
- 25 21. הכללים להמנעות מהרשעה או ביטול הרשעה נוסחו על ידי כב' השופטת דורנר בפסק
26 הדין בע"פ 2083/96 תמר כתב נ. מדינת ישראל (פד"י נב (3) 337) (להלן: "פסק הדין
27 כתב") באופן הבא:
- 28 "הימנעות מהרשעה אפשרית איפוא בהצטבר 2 גורמים: ראשית על ההרשעה לפגוע פגיעה
29 חמורה בשיקום הנאשם ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסויים על
30 ההרשעה, בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים".
- 31

בית משפט השלום בבאר שבע

10 פברואר 2010

ת"פ 927-09 מ.י. פרקליטות מחוז
דרום-פלילי נ' סולימאני

- 1 בעיקרו של דבר נועדו כללים אלה למקרים יוצאי דופן "בהם אין יחס סביר בין הנזק
2 הנגרם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה" (רע"פ 432/85 רומנו נ.מדינת ישראל).
3
- 4 לצורך ההכרעה בשאלת אי ההרשעה יש לשקול את עברו של הנאשם, את חומרת העבירה,
5 את נסיבות ביצועה, את מידת הפגיעה שהסבה העבירה לאחרים, את הסבירות שהנאשם
6 יעבור עבירות נוספות, את דפוס התנהגותו של הנאשם, ואת יחסו לעבירה האם נוטל הוא
7 אחריות על ביצועה? האם הוא מתחרט עליה?
8
- 9 מן הכלל אל הפרט:
- 10 עניינו של הנאשם שבפני אינו פשוט כלל ועיקר. הנאשם הודה בביצוע עבירה של יציאה
11 שלא כדין, שביצועה קשור בסיכון לפגיעה בעניינים הבטחוניים של המדינה. הנאשם
12 הוזהר על ידי קצין משטרה שלא יצא לאיראן אם אין בידיו היתר כדון והוא בחר להתעלם
13 מאזהרות המפורשות תוך הפרה בוטה של החוק ויצירת סיכון כי יעמוד בלחצים לפעול נגד
14 בטחון המדינה.
15
- 16 בעניינו של הנאשם לא מתקיים התנאי שנקבע בפרשת תמר כתב הנ"ל לפיו סוג העבירה
17 מאפשר לוותר בנסיבות המקרה על ההרשעה. מעשיו של הנאשם ונסיבות החמורות של
18 ביצוע העבירה מטילים את הכף להעדפת האינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של
19 הנאשם.
20
- 21 אשר על כן מצאתי כי יש לדחות את בקשת הנאשם לבטל הרשעתו בדיון. הרשעת
22 הנאשם תשאר על כנה.
23
- 24 אשר לעונש שיש להשית על הנאשם מצאתי כי יש להשית על הנאשם מאסר לריצוי
25 בעבודות שירות.
26
- 27 אשר על כן ולאחר ששקלתי את ענייניו של הנאשם לחומרא ולקולא אני גוזרת על הנאשם
28 את העונשים הבאים:
29
- 30 א. 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות אם וכאשר הממונה יאשר זאת.
31
- 32 ב. 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שהנאשם לא יעבור עבירה כמו זו שבה

בית משפט השלום בבאר שבע

10 פברואר 2010

ת"פ 927-09 מ.י. פרקליטות מחוז
דרום-פלילי נ' סולימאני

- 1 הורשע.
- 2
- 3 ג. צו מבחן למשך 6 חודשים
- 4
- 5 ד. 2,000 ₪ קנס או 5 ימי מאסר. הקנס ישולם ב 5 תשלומים של 400 ₪ כל תשלום
- 6 החל מיום 15.3.10 ואילך.
- 7
- 8 ה. קובעת לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות שירות ליום 22.3.10 בשעה
- 9 09:00.
- 10
- 11 ו. כתובת הנאשם רח' העצמאות 41/16 אשדוד טלפון 0544303131 .
- 12
- 13 ז. עותק החלטה זו ישלח לממונה על עבודות שירות.
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19 ניתנה והודעה היום כ"ו שבט תש"ע, 10/02/2010 במעמד הנוכחים.
- 20
- 21

דרורה בית אור, סגן נשיא

22
23
24
25
26
27

הוקלד על ידי: לבנה טלגאוקר